

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

15 Papa septem Electores Imperii constituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

renunciat, illud repetete non potest, cap. quam periculosem, & ibi gloss: 7, q. 1, & Crav. conf. 14, num. 4.

14. Papa habet jurisdictionem supra Imperatorem, cap. venerabilem, circa med. versic. quod autem, & ibi Innoc. num. 4, & Abb: num. 18, de elect. cap. novit, §, non igitur, de jud. cap. Constantinus, 96, distinet. Clem. Romani, de jure jur. & Abb. in consil. 82, num. 3, & 4, volum. 1, quia licet Imperator habeat Imperium à solo Deo, mediata tamen per electionem, l. 1, in princ. C. de vet. jur. enuel. cap. si Imperator, & ibi gloss. in verb. divinitus, 96, distinet. tamen subest Papa Vicario Christi † qui septem Electores Imperii instituit, videlicet Archiepiscopos Moguntin. Treverensem, & Colonensem Ecclesiasticos; Laicos vero, Palatinum Comitem Rheni, Duxem Saxoniam, Marchionem Brandenburgensem, & Regem Bohemiæ, qui infra scriptis versibus comprehenduntur, Magna Moguntia, Crassam Colonia, Treveris alena: Atque Palatinus Dapifer. Dux Portitorensis, Marchio Praepositus Cameræ, Pincerna Bohemus Romanum Regem statuendi dant sibi legem, ut per gloss. penul. cap. ad Apostolica, de sent. Et re jud. in 6, & Baron. Annal. 996, §, & licet, tom. 10. Antea vero non penes septem tantum electores erat jus eligendi, sed penes omnes, tam Ecclesiasticos, quam Laicos feudatarios Imperatoris, utriusque Germaniae Principes, ut pluribus probat Baron. eodem Annal. 99, §, sanè quidem, & seqq. Et quod à Romano Pontifice fuerunt dicti Electores instituti, probat text. in cap. venerabilem, §, Verum, ubi, jus, & potestas hujusmodi ab Apost. 17 Sede pervenit, de elect. Clemens Quin-

tus in Concil. Gener. Viennen. ut in Clement. Romani, ibi: Seque illi, & eidem Ecclesiæ, quæ à Græcis † Imperium transfuit in Germanos, & à qua ad certos eorum Principes, jus, & potestas eligendi Regem, & Imperatorem postmodum promovendum pervenit de jure juran. Otho Imperium usque ad tertiam suam generationem, quorum quilibet vocatus est Otho, & ex tunc per Gregorium Quintum genere simili, & Theutonicum pro visa, fuit eleætio, ut videlicet per septem Principes Alemaniæ fieret, quæ usque ad haec tempora perseverat, ut testatur S. Thom. in lib. 3, de regimine Principum, cap. 19, S. August. in summ. de potest. Eccles. q. 35, articul. 2. Philipp. Bergom. lib. 12, Supplemen. Chronic. Blond. Flav. lib. 3, decad. 2, Plat. in vit. Gregor. V. Raph. Volater. lib. 22, Antropolog. Joan. Andr. in cap. ad Apostolica, de senten. Et re judic. in 6, & in dict. cap. venerabilem, de elect. Cardin. Flor. eodem cap. venerabilem, §, 1, colum. 3, in 6, quest. num. 7, Alberic. in l. benè à Zenone, num. 5, de quadrienn. prescript. sanctus Antonius. part. 3; tit. 22, cap. 5, §, 13. Andr. Alciat. in commen. l. bona Civitatis, ff. de verb. signific. & Cardin. Bellarm. qui alias adducit de translat. Imperat. Roman. lib. 3, cap. 1, §, habemus igitur, & cap. 3, §, primum igitur, quem reprobata opinione tenantium, quod à Gregorio X. Electores fuerint instituti, sequitur Baron. Annal. 996, §, hac igitur, tom. 10, & cōprobatur confessione eorundem Principum Imperii de Anno 1279, facta, ut per Autographum Romæ in Arce sancti Angeli asservatum tenoris infra scripti.

Nos Principes Imperii universis presentem paginam inspecturi. Complectens ab olim sibi